

Republika Hrvatska
Općinski radni sud u Zagrebu
Ulica grada Vukovara 84
10000 Zagreb

Pr-916-2026-27

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A

Općinski radni sud u Zagrebu, po sutkinji toga suda Jelici Pandurić kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužiteljice Ružice Pušić, OIB: 02673533640 iz Odre, Ulica Božidara Antonića 14, Novi Zagreb, zastupane po punomoćnici Mariji Jukić Jurišić, odvjetnici iz Zagreba, Đorđićeva 15, protiv tuženika HOK-OSIGURANJE d.d., OIB: 00432869176, Zagreb, Capraška 6, zastupanog po punomoćnicima odvjetnicima iz OD Olujčić, Pezić & partneri d.o.o. iz Zagreba, Marulićev trg 2, radi naknade štete, nakon održane i zaključene glavne i javne rasprave dana 17. lipnja 2026. godine, u prisutnosti tužiteljice osobno, pun. tužiteljice i pun. tuženika temeljem čl. 335. st. 4. ZPP-a, dana 30. lipnja 2026. godine,

presudio je

I. Nalaže se tuženiku HOK-OSIGURANJE d.d., Zagreb, Capraška 6, isplatiti tužiteljici Ružici Pušić iz Odre, Ulica Božidara Antonića 14, Novi Zagreb, na ime naknade neimovinske i imovinske štete iz štetnog događaja od 13. prosinca 2023., iznos od neto 4.596,00 € (slovima: četiritisućepedstodevedesetšest eura) sa zateznim kamatama tekućim od dana podnošenja tužbe 14. kolovoza 2024. do isplate, po stopi koja se određuje uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

II. Nalaže se tuženiku naknaditi tužiteljici trošak parničnog postupka u iznosu od 2.175,00 €, sa zateznim kamatama tekućim od 30. lipnja 2026., do isplate, po stopi koja se određuje uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužiteljica u tužbi od 14. kolovoza 2024. navodi da je dana 13. prosinca 2023. zadobila ozljedu na radu kod poslodavca Dječji vrtić Travno u Zagrebu, Božidara Magova 10, prilikom obavljanja poslova čišćenja sobe, kada je pala i ozlijedila se. Sukladno zakonskim odredbama poslodavaca odgovara radniku za štetu uzrokovanu ozljedom na radu po načelu objektivne odgovornosti, a prema općim propisima obveznog prava. Odgovornosti se može osloboditi samo kada šteta potječe od više sile, radnje oštećenika ili treće osobe koju on nije mogao predvidjeti i čije posljedice nije mogao izbjeći ili otkloniti.

Kako ovdje nije ispunjen niti jedan od navedenih uvjeta, jer je tužiteljica posao obavljala na uobičajeni način i pažljivo i kako je tužiteljici priznata ozljeda na radu, postoji odgovornosti poslodavca, pa samim time i tuženika kod kojeg je poslodavac tužiteljice osigurao odgovornosti iz djelatnosti prema vlastitim djelatnicima za naknadu štete. S obzirom na navedeno, tužiteljica je podijele tuženiku odštetni zahtjev 02. srpnja 2024. a tuženik joj do danas nije isplatio naknadu štete. Tužiteljici je povrijeđeno pravo osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje jer je prilikom pada ozlijedila trticu i lijevi lakat. Tužiteljica na ime naknade neimovinske i imovinske štete potražuje: za pretrpljene bolove 1.400,00 eura, za pretrpljeni strah 1.100,00 eura, za duševne boli zbog smanjenje životne aktivnosti 1.000,00 eura i za tuđu pomoć 200,00 eura, odnosno tužiteljica sveukupno na ime naknade neimovinske i imovinske štete potražuje isplatu neto iznosa od 3.700,00 eura sa zateznim kamatama tekućim od danas podnošenja odštetnog zahtjeva 02. srpnja 2024. do isplate, te potražuje trošak parničnog postupka sa zateznim kamatama tekućim od dana donošenja provostupanjske presude do isplate.

2. Nakon provedenog medicinskog vještačenja po stalnom sudskom vještaku dr. sc. Igoru Stipančiću kirurgu, tužiteljica je podneskom od 21. svibnja 2026. (str. 49-50 spisa), postavila konačan tužbeni zahtjev. Konačno uređenim tužbenim zahtjevom tužiteljica potražuje za pretrpljene fizičke bolove 1.800,00 €, za pretrpljeni strah 1.500,00 €, za duševne boli zbog smanjenja životnih aktivnosti 1.000,00 €, za tuđu pomoć (74 sati x 4,00 € / h) iznos od 296,00 €, odnosno ukupno 4.596,00 €. U preostalom dijelu prvotno postavljeni tužbeni zahtjev je ostao neizmijenjen. Na ročištu održanom 21. svibnja 2026. tužiteljica je ispravila tužbu na način da konačno potražuje zatezne kamate na zatraženu glavnica počevši od podnošenja tužbe tj. od 14. kolovoza 2024. do isplate.

3. U odgovoru na tužbu tuženik osporava tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti. Tuženik prvenstveno ističe kako u historijatu tužbe skoro pa i da nema podataka o dinamici nastanka štetnog događaja, a iz površnog opisa iste u tužbi te prijave ozljede na radu proizlazi kako je do štetnog događaja i štete došlo krivnjom samog tužitelja. Naime, u konkretnom slučaju šteta nije posljedica propusta zaštite na radu jer je poslodavac osigurao sigurne uvjete za rad, kao i sredstva za rad koje štite radnika od ozljede na radu. Slijedom navedenog osporava se odgovornost tuženika za nastanak štetnog događaja budući šteta nije nastupila kao posljedica propusta u zaštiti na radu već uslijed nepažnje same tužiteljice, te nema uzročno-posljedične veze između procesa rada, upravljanja tim procesom i nastale štete tužiteljici. Podredno, tuženik osporava visinu neimovinske i imovinske štete u pogledu zadobivenih ozljeda koju tužitelj potražuje tužbom jer navedeni iznosi nisu u skladu sa sudskom praksom utemeljenom na Orijentacijskim kriterijima VSRH, kao što niti iz dostavljene dokumentacije u prilogu tužbe ne proizlaze povrede koje bi opravdavale dosudu iznosa od 3.700,00 EUR. Tuženik se tek nakon provođenja gore navedenih dokaza radi utvrđivanja osnovanosti tužbenog zahtjeva ne protivi provođenju vještačenja predloženog po tužitelju, te se unaprijed protivi izvanraspravnom određivanju vještačenja budući da je čl. 251 ZPP-a propisano kako će sud prije određivanja koje osobe uzeti za vještake prethodno o tome saslušati stranke. Tuženik osporava tijek zakonskih zateznih kamata na neimovinsku štetu, jer sukladno čl. 1103. ZOO-a obveza pravične novčane naknade dospijeva danom podnošenja tužbe ili odštetnog zahtjeva, osim ako šteta nije nastala nakon toga. Bitna pretpostavka da bi zatezne kamate počele teći jest da je šteta nastala tj. da su poznate sve posljedice štetne radnje. Neimovinska šteta u pravilu nastaje kada se završi liječenje oštećenog odnosno stabilizacijom njegova zdravstvenog stanja. Tuženik osobito napominje kako nema nikakvih dokaza ni saznanja da je zaprimio odštetni zahtjev (koji tužiteljica prilaže uz

tužbu), no sve i da isti jeste zaprimljen, zatezne kamate ne mogu početi teći od dana podnošenja odštetnog zahtjeva, jer šteta još nije bila nastala budući da nisu bili poznati svi elementi štete, uključivo i njezin opseg. Oспорava se tijekom zatezne kamate kako je isti postavljen u tužbi za imovinsku štetu (tuđa pomoć i njega). Nereparirana šteta nastaje tijekom presuđenja kada nenovčana imovinska šteta biva pretočena u određeni broj novčanih jedinica, pa kamata na istu može početi teći tek od donošenja presude. Tuženik u potpunosti oспорava potraživanje tužiteljice na ime sastavljanja odštetnog zahtjeva jer nema nikakvih dokaza i saznanja o primitku istog. III Slijedom prednje izloženog tuženik predlaže da sud nakon provedene glavne rasprave odbije tužiteljicu sa tužbenim zahtjevom i obveže ju na naknadu parničnog troška tuženiku zajedno sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od donošenja prvostupanjske presude pa do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, s time da je referentna stopa kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke.

4. Sud je proveo dokaze: izvršen je uvid u u prijavu o ozljedi na radu (str. 5 – 8 spisa), u odštetni zahtjev tužiteljice od 02. srpnja 2024. (str. 9 spisa), u medicinsku dokumentaciju za tužiteljicu (str. 10-24 spisa), proveden je dokaz medicinskim vještačenjem po stalnom sudskom vještaku dr. sr. Igoru Stipančiću, kirurgu (str. 43-45 spisa), te je proveden dokaz saslušanjem tužiteljice Ružice Pušić, kao stranke (str. 84-86 spisa).

5. Koje će činjenice uzeti kao dokazane odlučuje sud prema svom uvjerenju na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, a i na temelju rezultata cjelokupnog postupka (čl. 8. ZPP-a).

6. U čl. 219. st. 1. ZPP-a kaže se da je svaka stranka dužna iznijeti činjenice i predložiti dokaze na kojima temelji svoj zahtjev ili kojim pobija navode i dokaze protivnika.

7. U čl. 221.a ZPP-a kaže se da ako sud na temelju izvedenih dokaza (čl. 8.) ne može sa sigurnošću utvrditi neku činjenicu, o postojanju činjenice zaključit će primjenom pravila o teretu dokazivanja.

8. Predmet spora je zahtjev tužiteljice za naknadom neimovinske i imovinske štete zbog povrede prava osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje kao posljedicu ozljeđivanja na radnom mjestu dana 13. prosinca 2023. kod poslodavca Dječji vrtić Travno u Zagrebu, Božidara Magovca 10.

9. U odgovoru na tužbu tuženik je oспорavao i pravnu osnovu i visinu tužbenog zahtjeva ističući da šteta koju je tužiteljica pretrpjela nije posljedica propusta zaštite na radu kod poslodavca već je ista nastupila uslijed nepažnje same tužiteljice.

10. U odgovoru na tužbu tuženik nije sporio da je u trenutku štetnog događaja poslodavca tužiteljice Dječji vrtić Travno iz Zagreba imao sklopljenu policu osiguranja od odgovornosti za svoje djelatnike, niti je sporio aktivnu legitimaciju u smislu da tužiteljica ne bi bila zaposlenica osiguranika tuženika.

11. U čl. 111. Zakona o radu (NN 93/14, 127/17, 98/19, 151/22, 46/23, 64/23) navodi se, da je poslodavac dužan radniku naknaditi štetu po općim propisima obveznog prava ako radnik pretrpi štetu na radu, ili u svezi s radom.

12. Odgovornost tuženika -osiguratelja temelji se i na članu 964. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 114/22, 156/22, 155/23).

13. Uvidom u dokumentaciju koja prileži spisu, a naročito uvidom u Prijavu o ozljedi na radu (str. 5-8 spisa), sud je utvrdio da je poslodavac Dječji vrtić Travno iz Zagreba prijavio ozljeđivanje tužiteljice od dana 13. prosinca 2023. Hrvatskom zavodu za zdravstveno osiguranje dana 29. prosinca 2023., kao ozljedu na radu. U prijavi se navodi da je ozljeđena obavljala redovite poslove čišćenja u sobama, te da je u jednom trenutku pala na pod sobe koju je čistila. Navedeno ozljeđivanje tužiteljice Hrvatski zavode za zdravstveno osiguranje je dana 24. siječnja 2024. priznao ozljedom na radu pod šifrom S 32.1. Dakle, predmetno ozljeđivanje tužiteljice je priznato kao ozljeda na radu odlukom Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje kao javnopravnog tijela koje je isključivo nadležno i specijalizirano za problematiku priznavanja ili nepriznavanje zadobivene ozljede na radu, a koje je javnopravno tijelo primjenjuje kogentne pravne norme iz Zakona o obveznom zdravstvenom osiguranju (NN 80/13, 137/13, 98/13, 33/23, 105/25), a koji Zakon predstavlja lex specialis Zakonu o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 155/23). Hrvatski zavod za zdravstveno osiguranje ne bi priznao ozljedu tužiteljice ozljedom na radu da je do ozljede došlo uslijed nepažnje tužiteljice a sve sukladno kogentnoj pravnoj normi iz čl. 66. i 67. Zakona o obveznom osiguranju. Odluka HZZO-a o priznavanju ozljede na radu ima dokaznu snagu javne isprave, te po pravnoj prirodi predstavlja upravni akt koji djeluje prema svima i svakome (erga omnes). Zbog navedenog sud nije provodio vještačenjem po vještaku zaštite na radu jer smatra da je provođenje tog dokaza nepotrebno imajući u vidu naprijed navedeno.

14. Tužiteljica je dokaznima koje je dostavila u spis i koji su provedeni tijekom postupka dokazala da je pretrpjela ozljedu na radu dana 13. prosinca 2023. na svom radnom mjestu, tijekom radnog vremena i prilikom obavljanja redovitih radnih zadataka odnosno čišćenja prostorija dječjeg vrtića. Poslodavac-osiguranik tuženika, odgovara tužitelju kao radniku za pretrpljenu ozljedu na radu po kriteriju objektivne odgovornosti temeljem čl. 25. st. 1. važećeg Zakona o zaštiti na radu (NN 71/14, 118/18, 154/14, 94/18, 96/18). Sklapanjem police osiguranja poslodavac tužiteljice je na osiguratelja ugovorno prenio u cijelosti svoju odgovornost za štetu radnicima po kauzalnim kriterijima. Tuženik kao osiguratelj tužiteljčinom poslodavca odgovara tužiteljici za nastalu štetu (ozljedu na radu) po kriteriju objektivne odgovornosti. Tuženik ni sa čime nije dokazao bilo kakav doprinos tužiteljice nastanku št3tno događaja, odnosno nije dokazao da je šteta nastala namjerom ili krajnjom nepažnjom radnice na koju poslodavac nije mogao utjecati niti je njegove posljedice mogao izbjeći unatoč provedenoj zaštiti na radu. Da je na strani tužiteljice bilo namjere za ozljeđivanjem ili da je do ozljeđivanja tužiteljice došlo njezinom krajnjom nepažnjom u tom slučaju Hrvatski zavod za zdravstveno osiguranje ne bi predmetno ozljeđivanje tužiteljice priznao ozljedom na radu, a što je sve naprijed navedeno. Tužiteljica je saslušana kao stranka na ročištu održanom 17. lipnja 2026. (str. 84-86 spisa) iskazala je da se štetni događaj zbilo u dnevnom boravku vrtića na čijem podu je bio parket koji je bio mjestimično istrošen odnosno mjestimično nije imao lak. Ušla je u sobu hodajući i jednostavno je proklizala prema naprijed te je pala i ozlijedila se. Prilikom ulaska u prostoriju pogledom je prešla preko prostorije da vidi "što je čeka" odnosno što

sve mora napraviti. Pod je bio ravan, suh, na nogama je imala zaštitnu obuću koju je zadužila od poslodavca.

15. Slijedom naprijed navedenog tuženik je odgovoran za naknadu štete tužiteljici iz štetnog događaja od 13. prosinca 2023.

16. S obzirom na utvrđenu odgovornost valjalo je tužbeni zahtjev cijeliti i s obzirom na visinu.

17. U čl. 1100. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 114/22, 156/22, 155/23) navodi se da će sud u slučaju povrede prava osobnosti, ako nađe da to težina povrede i okolnosti slučaja opravdavaju, dosuditi pravičnu novčanu naknadu nezavisno od naknade imovinske štete, a i kad nje nema. Pri odlučivanju o visini pravične novčane naknade sud će voditi računa o jačini i trajanju povredom izazvanih fizičkih boli, duševnih boli i straha, cilj kojemu služi ta naknada, ali i o tome da se njome ne pogoduje težnjama koje nisu spojive s njezinom naravi i društvenom svrhom.

18. Visinu pojedinih vidova neimovinske štete u ovom predmetu sud je utvrdio imajući pravno shvaćanje Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske zauzeto na sjednicama održanim 05. ožujka 2020. i 15. lipnja 2020., a kojim su izmijenjeni Orijentacijski kriteriji i iznosi za utvrđivanje pravične novčane naknade nematerijalne štete Vrhovnog suda od 29. studenoga 2002. godine na način da se tada prihvaćeni iznosi naznačeni u novčanim jedinicama (kune) povećavaju za 50%. Navedeni kriteriji i tako povećani iznosi (za 50%) primjenjuju se u primjeni Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08, 125/11, 78/15 i 29/18) kada sudovi odlučuju o visini pravične novčane naknade neimovinske štete u slučaju povrede prava osobnosti, a za obvezne odnose nastale nakon 01. siječnja 2006. godine i stupanja na snagu Zakona o obveznim odnosima /05. Međutim, opće poznata je činjenica da je u periodu od posljednje izmjene Orijentacijskih kriterija Vrhovnog suda RH (lipanj 2020. do danas) značajno porasla stopa inflacije, te da ista sukladno javno dostupnim službenim podacima Državnog zavoda za statistiku za period od lipnja 2020. do listopada 2025. iznosi čak 32,6%. Vrijednost (kupovna moć) novčanog iznosa pravične novčane naknade koju bi oštećenik za istu ozljedu ostvario "na današnji dan" temeljem spomenuti Orijentacijskih kriterija Vrhovnog suda RH iz 2020. u ovom je trenutku za više od 32% manja od vrijednosti/kupovne moći tog istog novčanog iznosa naknade štete koju bi tužitelj za tu istu ozljedu ostvario da mu se naknada štete isplatila, primjerice u lipnju 2020. odnosno u trenutku kada je stupila na snagu Odluka Vrhovnog suda RH o povišenju Orijentacijskih kriterija (lipanj 2020.). Samim time, oštećenik za isti iznos novčanih sredstava (broj i vrijednost novčanih jedinica) u ovom trenutku može kupiti trećinu manje dobara i usluga i drugih potrepština nego li što je to oštećenik za isti novčani iznos mogao učiniti/kupiti u trenutku kada je Vrhovni sud RH donio Odluku o povišenju Orijentacijskih kriterija za određivanje visine naknade štete kod povrede prava osobnosti, a kod nekih proizvoda i usluga zasigurno je došlo do porasta cijena i više od 50%, a ponegdje i do 100%. S obzirom na navedeno Orijentacijski kriteriji Vrhovnog suda RH ne mogu biti "puka matematička formula" koja bi se trebala "doslovce", mehanički te na istovjetan način primjenjivati u svim postupcima naknade štete, već je potrebno uzeti u obzir sve okolnosti i specifičnosti konkretnog slučaja, pa je tako potrebno i osnovano uzeti u obzir i opće poznat i svima u svakodnevnom životu lako prepoznatljiv značajan porast stope inflacije. Navedeno je verificirano i u mnogobrojnoj praksi I-stupanjskih i II-stupanjskih sudskih odluka.

19. Iz nalaza i mišljenja medicinskog vještaka kirurga dr. sc. Igora Stipančića – kirurga (str. 43-45 spisa), vidljivo je da je tužiteljica je u štetnom događaju 13.12.2023. god zadobila: prijelom križne kosti u zadnjem donjem (petom segmentu) iznad trtične kosti • natučenje lijevog lakta Ove su joj ozljede utvrđene klinički i radiološki na dan štetnog događaja. Provela je konzervativno liječenje mirovanjem i analgeticima. Liječenje je završeno. Završetkom liječenja se smatra zadnji pregled fizijatra kojeg je načinila 26.06.2024. Trajne posljedice. Po završetku liječenja zaostale su trajne posljedice u obliku povremenih bolova u području trtice pri promjeni vremena te nelagoda kod duljeg sjedenja kao i povremeno bol pri evakuaciji stolice. Smanjenje životne aktivnosti zbog zaostalih posljedica ove ozljede iznosi 5%. Tegobe koje tužiteljica ima sa slabinskom kralježnicom što uključuje i radikularne bolove u nogama nisu uzrokovani ozljedom u ovom događaju. Iste su posljedica degenerativnih promjena na slabinskoj kralježnici. Tužiteljica nije dostavila svoj zdravstveni karton ali iz medicinske dokumentacije koja je u spisu i pregleda tužiteljice to je evidentno. Tegobe koje je imala s lijevim ramenom su djelomično posljedica pada i natučnja lijevog lakta te prijenosa sile udarca na rame. Međutim dijagnostika (UZV) ramena je isključila traumatske promijene na ramenu a ukazuje na degenerativne promjene. Ovo je uzeto u obzir pri davanju ocjene bolova straha i tuđe pomoći. Tužiteljica je zbog zadobivene ozljede trpjela bol i strah te trebala tuđu pomoć zbog privremene nesposobnosti obavljanja svakodnevnih životnih aktivnosti kako slijedi. Strah tzv. primarni u trenutku ugroženosti i istovremenog tjelesnog ozljeđivanja je bio intenzivan i kratkotrajan. Tzv. sekundarni strah kao posljedica tjelesne ozljede jakog intenziteta je imala 3 dana, srednjeg 7 dana i manjeg do 5 tjedana sveukupno. Bol jakog intenziteta je trpjela 4-5 dana, srednjeg do 10 dana, a manjeg još do 6 tjedana sveukupno. Povremena bol ulazi u smanjenje životne aktivnosti. Tuđa pomoć joj je bila potrebna u trajanju od 4 tjedna 2 h na dan zbog mirovanja. Tužiteljica je potom još sveukupno trebala tuđu pomoć 3 tjedana 3 puta tjedno po 2 h zbog otežanog hoda i nemogućnosti obavljanja osnovnih životnih aktivnosti (nabavka i priprema hrane i sl.) Naruženja kao posljedica zadobivene ozljede u ovom događaju nema.

20. Na nalaz i mišljenje medicinskog vještaka stranke nisu imale primjedbi.

21. Sud je u cijelosti prihvatio nalaz i mišljenje stalnog sudskog medicinskog vještaka dr. sc. Igora Stipančića, kirurga kao valjanu podlogu za donošenje odluke u pogledu visine tužbenog zahtjeva. Na nalaz i mišljenje stranke nisu imale primjedbi. U nalazu i mišljenju vještaka nema kontradiktornosti. Nalaz i mišljenje vještaka sačinjen je u skladu s pravilima struke.

22. Imajući u vidu trajanje i jačinu fizičkih bolova, te dob tužiteljice u vrijeme nastanka štetnog događaja (59 godina starosti) ovaj sud smatra da tužiteljici za taj vid neimovinske štete pripada pravična novčana naknada u zatraženoj visini od 1.800,00 €, uzevši pritom u obzir i naprijed spomenutu stopu inflacije (32,6%).

23. Imajući u vidu trajanje i jačinu straha kod tužiteljice, ovaj sud smatra da tužiteljici za taj vid neimovinske štete, temeljem naprijed navedene odredbe čl. 1100. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 114/22, 156/22, 155/23), pripada pravična novčana naknada u zatraženoj visini od 1.500,00 €, uzevši u obzir i spomenutu stopu inflacije (32,6%).

24. Kao posljedica štetnog događaja, kod tužiteljice je došlo do smanjenja životne aktivnosti trajno od 5%. Imajući u vidu naprijed navedeno, orijentacijske kriterije Vrhovnog

suda RH i naprijed navedenu stopu inflacije, ovaj sud smatra da tužiteljici s navedene osnove pripada pravična novčana naknada u visini od zatraženih 1.000,00 €.

25. Tužiteljici je bila potrebna tuđa pomoć u trajanju od 4 tjedna, 2 sata na dan zbog mirovanja, a potom 3 tjedna 3 puta tjedno po 2 sata zbog otežanog hoda i nemogućnosti obavljanja osnovnih životnih aktivnosti (nabavka i priprema hrane i sl.). Na ročištu održanom 17. lipnja 2026. tužiteljica Ružica Pušić saslušana kao stranka (str. 84-86 spisa) iskazala je da joj je svu potrebnu tuđu pomoć tijekom liječenja od posljedica štetnog događaja pružao suprug. Tužiteljica ima pravo na naknadu štete na ime tuđe pomoći i kada joj tuđu pomoć pružaju članovi obitelji, što je ovdje slučaj. Ovaj sud smatra da tužiteljici na ime imovinske štete - tuđe pomoći, pripada iznos od zatraženih 296,00 € (74 sati x ,00 €/1h), odnosno smatra iznos od 4,00 € po jednom satu primjerenim iznosom, imajući u vidu trenutnu sudsku praksu i sve naprijed navedeno.

26. Kod tužiteljice nije nastupilo naruženje.

27. Slijedom naprijed navedenog tužiteljici je dosuđeno: na ime pretrpljenih fizičkih bolova 1.800,00 €; na ime pretrpljenog straha 1.500,00 €; za duševne boli zbog trajnog smanjenja životnih aktivnosti 1.000,00 €, te na ime tuđe pomoći 296,00 €, što zbrojeno iznosi ukupno 4.596,00 €.

28. U čl. 1103. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 114/22, 156/22, 155/23) navodi se da obveza pravične novčane naknade dospijeva danom podnošenja pisanog zahtjeva ili tužbe, osim ako je šteta nastala nakon toga. Tužiteljica na dosuđenu glavnica neimovinske štete i imovinske štete (tuđa pomoć) potražuje zatezne kamate tekuće od dana podnošenja tužbe tj. od dana 14. kolovoza 2024. Navedeno je u skladu sa čl. 1103. ZOO, pa je na glavnica dosuđena zatezna kamata koja teče od 14. kolovoza 2024. do isplate. Visina stope zatezne kamate propisana je čl. 29. Zakona o obveznim odnosima, (NN 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 114/22, 156/22, 155/23).

29. Odluka o trošku temelji se na čl. 154. st. 1. ZPP-a koji propisuje da je stranka koja u cijelosti izgubi parnicu dužna protivnoj stranci naknaditi troškove izazvane vođenjem postupka. U čl. 155. ZPP-a propisano je da će sud prilikom odlučivanja o troškovima postupka stranci odrediti naknadu samo onih troškova koji su bili potrebni za vođenje parnice. O tome koji su troškovi bili potrebni te o visini troškova odlučuje sud ocjenjujući brižljivo sve okolnosti, osobito vodeći računa o pravilima tog Zakona koja za pripremanje glavne rasprave određuju upućivanje podnesaka i jedno pripremno ročište, te jedno ročište za glavnu raspravu. Ako je propisana tarifa za nagrade odvjetnika ili za druge troškove, odmjeriti će se takvi troškovi prema toj tarifi.

30. Tužiteljicu je tijekom postupka zastupala odvjetnica koja je do zaključenja glavne rasprave postavila zahtjev za naknadom parničnog troška, odnosno potraživala je trošak prema troškovniku koji prileži spisu na strani 83 spisa.

31. S obzirom da je tužiteljica u cijelosti uspjela u sporu, tuženik joj je dužan nadoknaditi prouzročene parnične troškove.

32. Odvjetnički trošak odmjereno je u skladu s odredbama Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (NN 138/23). U pogledu pravne osnove tužiteljica je uspjela u

sporu sa 100%, a tuženik sa 0%. U pogledu visine tužbenog zahtjeva tužiteljica je uspio sa 100%, a tuženik sa 0%. Slijedom navedenog, tužiteljici je priznat sljedeći parnični trošak: za sastav tužbe u visini od 100 bodova; za sastav obrazloženog podneska od 21.05.2025. u visini od 100 bodova; za sastav podnesaka od 17.01.2025. i 17.02.2025. za svaki u visini od 25 bodova; za zastupanje na ročištima od 13.01.2025., 16.09.2025., 21.05.2026. i 17.06.2026. za svako ročište u visini od 100 bodova; za zastupanje na ročištu od 28.10. 2025. u visini od 50 bodova; za pristup na ročište za objavu presude 50 bodova. To ukupno iznosi 750 bodova. Vrijednost jednog boda iznosi 2,00 € (Tbr. 54 važeće OT). Sveukupan broj bodova izražen u novcu iznosi 1.500,00 €. Na sve obavljane radnje, temeljem Tarifnog broja 46 važeće OT, odvjetnik ima pravo obračunati pripadajući porez na dodanu vrijednost odnosno 25% PDV što iznosi daljnjih 375,00 €. Tužiteljici je priznat trošak medicinskog vještačenja u visini od 300,00 € u cijelosti, jer je provođenje tog dokaza bilo neophodno za rješenje ove parnice. Sveukupno je tužiteljici priznat parnični trošak u iznosu od 2.175,00 €.

33. Tužiteljica je zatražila i zatezne kamate na trošak. Temeljem čl. 30. Ovršnog zakona (NN 112/12,25/13,93/14 i 55/16), takav zahtjev tužiteljice je osnovan, pa je sud na dosuđeni trošak postupka dosudio i zatezne kamate tekuće od dana donošenja prvostupanjske presude tj. od 30. lipnja 2026., do isplate. Visina stope zatezne kamate propisana je čl 29. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 114/22, 156/22, 155/23), a poblize je označena u izreci.

34. Tužiteljica je oslobođena od plaćanja sudske pristojbe temeljem čl. 11. st. 1. toč. 3. Zakona o sudskim pristojbama (NN 118/18, 51/23).

U Zagrebu, 30. lipnja 2026.

Sutkinja:
Jelica Pandurić

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove odluke dopuštena je žalba županijskom sudu. Žalba se podnosi pismeno u 4 primjerka putem ovog suda u roku od 15 dana od dana dostave prijepisa ove odluke.

Dostaviti:

- pun. tužiteljice odv. Marija Jukić Jurišić iz Zagreba
- pun. tuženika odvjetnici iz OD Olujčić, Pezić & partneri iz Zagreba

Broj zapisa: **9-3088a-16b77**

Kontrolni broj: **07210-af5fe-6c18f**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski radni sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.